

Besparingsutredningen

CFV:s och ÖB:s uttalanden

Chefen för flygvapnet framhåller i sitt yttrande över 1959 års besparingsutrednings betänkande, att utredningen utan att närmare ha berört de speciella förhållandena vid flygvapnet har föreslagit samma minskning av tjänstgöringstidens längd som för armén. Chefen för flygvapnet anser därför icke att det föreliggande förslaget kan läggas till grund för en ändring av de värnpliktigas tjänstgöringsförhållanden inom flygvapnet utan att man mera ingående penetrerar de i många fall speciella faktorer som inverkar på frågan vad gäller flygvapnet.

Besparingsutredningen anger att den nuvarande utbildningen av flygvapnets värnpliktiga i hög grad är inriktad på yrkestjänst och att tjänsten närmast avser "produktion av militär flygtid". Detta betraktelsesätt måste enligt flygvapenchefen anses alltför onyanserat. Visserligen utnyttjas huvuddelen av de värnpliktiga i den kontinuerligt pågående flygtidsproduktionen, men denna arbetskraftsfråga är inte längre en så dominerande faktor som tidigare. Utbildningsmålet för den s k soldatutbildningen har under de senaste åren höjts på bekostnad av yrkesutbildningen och mindre tid återstår numera för denna.

Med hänsyn till behovet av krigsmässiga övningar inom flygvapnet för att därigenom upprätthålla flyg- och basförbandens krigsduglighet samt en hög beredskap hänvisar chefen för flygvapnet till en utredning inom flygledning, där man omprövat utbildningsmål och -omfattning för de värnpliktiga. Denna utredning visar att man genom ett system med fyra inryckningsomgångar för de värnpliktiga skulle nå sådana fördelar att förslag kommer att framläggas om en omläggning under 1961. (Beskrivning över systemet kommer att lämnas senare).

Sammanfattningsvis anföres att den besparing på cirka 2,3 miljoner kronor som utredningen redovisar inte skulle uppvägas av nackdelarna i form av lägre beredskap och minskade möjligheter att bedriva nödvändiga krigsmässiga övningar samt problem i samband med flygtidsproduktionen, där risken finns för den motsatta verkan genom ökade kostnader.

När det gäller utredningens förslag rörande gemensam tygförvaltningstjänst hänvisar chefen för flygvapnet till tidigare avstyrkande i denna fråga och understryker samtidigt de väsentliga fördelar som är förbundna med den nuvarande principiella ordningen för tygförvaltningens organisation.

Besparingsutredningens förslag att sammanföra intendenturförvaltningstjänsten till ett för försvaret gemensamt ämbetsverk biträder flygvapenchefen, med hänsyn till de rationaliseringsvinster som kan uppkomma inom krigsmakten som helhet, trots att vissa nackdelar torde vara förbundna med en gemensam förvaltning.

Chefen för flygvapnet biträder även utredningens förslag när det gäller den principiella inbörden i att samordna den för försvaret särskilda kapitalbudgeten med driftbudgeten. Den av utredningen föreslagna samordningen skulle enligt chefen för flygvapnet i budgetärt hänseende undanröja de nackdelar med nuvarande ordning som förhindrar en planmässig avvägning mellan samtliga utgiftsändamål. Det framhålles dock att en anpassning av den totala kostnadsramen måste ske till de föreliggande behoven om den avsedda effekten skall uppnås.

LÄGET KRÄVER FÖRBÄTTRAD UTBILDNING

Den militärtekniska utvecklingen och vårt militärpolitiska läge kräver förbättrad utbildning i flera hänseenden. Den älmebyska besparingsutredningens förslag till förkortning av tjänstgöringstiden innebär icke endast att detta omöjliggörs utan till och med att nuvarande icke i alla avseenden helt godtagbara standard sänks, uttalar överbefälhavaren i sitt remissyttrande, som överlämnats till försvarsministern.

Utredningen har ej haft i uppdrag att granska utvecklingens krav på krigsmaktens personella standard i framtiden. Den har icke heller klarlagt om nuvarande system ger en godtagbar utbildningsnivå - förslagen om förkortning av tjänstgöringstiden är därför otillfredsställande underbyggda, lyder ÖB:s omdöme. Man har bortsett från de konsekvenser som måste följa beträffande krigsförbandens användbarhet samt kuppberedskapen.

I ett inledande principiellt avsnitt understryker överbefälhavaren att det självfallet är ett i lika hög grad militärt som civilt önskemål,

att krigsmaktens anslag används på ett sätt, som ger högsta möjliga försvarseffekt. Alla möjligheter till rationaliseringar måste därför målmedvetet prövas och vinsterna utnyttjas för fortlöpande modernisering och effektivisering. De medel som frigörs genom rationaliseringsåtgärder inom ett område måste få disponeras för nya och angelägnare ändamål inom andra militära områden, där utvecklingen medför ökade kostnader. Eljest minskas försvarseffekten.

Som särskilt betänkligt anges att förslaget skulle omöjliggöra den nödvändiga förbättring av krigsförbandsutbildningen genom tätare repetitionsövningar, som f n utreds. De motiv som anförs för förslaget i fråga om armén betecknar ÖB som otillfredsställande och vad marinen och flygvapnet beträffar som helt obefintliga.

Med fullt stöd av de tre försvarsgrenscheferna konstaterar ÖB att utredningens förslag om kortare tjänstgöringstid leder till otillräcklig utbildningseffekt inom samtliga försvarsgrenar. Liksom försvarsgrenscheferna anser ÖB att frågorna om tjänstgöringstiden bör allsidigt utredas under parlamentarisk ledning.

Vad förslaget om en gemensam tygförvaltning för krigsmakten beträffar uttalar ÖB att det f n ej är möjligt att avgöra om en annan indelningsgrund för fredsorganisationen skulle vara mer ändamålsenlig - det får den fortsatta utvecklingen visa. Beträffande förslaget om gemensam intendenturförvaltning hänvisar ÖB till att han redan tidigare uttalat att frågan snarast möjligt bör lösas.

I fråga om utredningens förslag att i ökad omfattning utnyttja den civila industrins kapacitet för projektering och konstruktion påpekar ÖB, att dessa möjligheter redan nu undersöks och utnyttjas fortlöpande. Detta tillvägagångssätt kräver dock tillgång till kvalificerade tekniker vid de militära förvaltningarna - annars riskerar man att mindre lämplig materiel tillkommer och att anskaffningen ekonomiskt sett icke blir rätt avvägd.

Tanken att slopa de särskilda inköpsavdelningarna inom förvaltningarna och lägga materielinköpen på sakavdelningarna avstyrks - ÖB finner att förslaget härom troligen skulle leda till fördyringar, eftersom mindre rutinerad per-

sonal ofta skulle genomföra förhandlingar och sluta överenskommelser. Även en effektsänkning allmänt sett blev sannolikt följden.

Besparingsutredningens redogörelse för gällande planläggning av de krigsmässiga funktionerna för vissa förråd och magasin betecknas av ÖB såsom icke helt korrekt. Bl a operativa skäl medför att nuvarande organisation och lokalisering är nödvändig. Förslaget att slopa vissa anstalter avstyrks därför bestämt. Förslaget om ökad uthyrning av militära drivmedelsförråd kan icke tänkas medföra något resultat - deras belägenhet gör att oljebolagen har ringa intresse för saken. De förråd som kan utnyttjas av de civila företagen är redan nu uthyrda i den omfattning, som är möjlig.

==:==:==:==:==:==

